

OPISKELIJAN SUUSTA

Minä olen aina halunnut olla teologi. Kuulemma lapsena olin noussut jollekin korokkeelle julistaen, että ”Minusta tulee isona kirkon pappi!” Oli ollut kiinnostavaa nähdä, kun tuttu pappi lauloi liturgioita kirkon alttarilla valkoisessa kaavussa. Tällainen tekee lapsen suuren vaikutuksen, ja näin ollen uravalinta oli selvä jo silloin. Haave unohtui vuosiksi, kunnes se taas nousi pintaan rippikoulun jälkeen. Kesäteologimme oli niin mukava, että päätin alkaa hänen laillaan teologiksi. Aloin vakavasti harkita teologin uraa, joten lähes saman tien – 12 vuoden kuluttua – laitoin hakemuksen, ja tässä nyt ollaan.

Todella antoisaa on ollut ensimmäinen vuoteni teologisessa tiedekunnassa! Saatuani tiedon opiskelemaan pääsystä viime kesänä sain heti kuulla, että kannattaa ehdottomasti mennä STI:n luennoille, sillä ne antavat tukea opintoihin. Tämä tuli havaittua todeksi heti opintojen alettua. On mielestäni ihan mieletöntä, että opiskelijoille on tarjolla näin loistava tilaisuus tutustua erilaiseen näkökulmaan vastapainona yliopiston linjalle. Tämä kahden erilaisen maailman yhteiselo ei ole aina helppoa, mutta se on tukenut minua kutsumukseni pohdinnassa ja vahvistanut sitä.

Mitä hyvää STI on opiskeluihini siis tuonut? Luentojen lisäksi on pakko mainita päivähartaus ja -kahvi, jotka ovat, sinne ehtiessäni, päivän kohokohta. STI:n tiloissa on mahdollisuus myös opiskella, ja tätä mahdollisuutta pyrin hyödyntämään niin paljon kuin suinkin on mahdollista. Laaja kirjasto ei ole myöskään ollut turha! Kirsikkana kakun päällä mainitsen kaikki ne hienot ihmiset, joihin olen saanut tutustua! Heiltä olen saanut kuulla paljon mielenkiintoisia tarinoita ja neuvoja opintoihin liittyen.

Kaiken tämän keskellä voin olla vain kiitollinen siitä, että minut johdatettiin teologiseen, ja vaikka opiskelu ei olekaan aina helppoa, tukea on saatavilla. Kiitos Jeesus!

Juho Simojoki, teol. yo